

Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77) — Gelijke behandeling van de burgers van de Unie — Wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke de burgers van de Unie studiefinanciering kunnen krijgen wanneer zij werknemer of zelfstandige zijn in die lidstaat — Afwijzing van de aanvraag voor een studiebeurs ingediend door een burger van de Unie die werknemer in de gastlidstaat is geweest, wanneer deze die lidstaat is binnengekomen om er als hoofdbezigheid een opleiding te volgen

Dictum

De artikelen 7, lid 1, sub c, en 24, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG moeten aldus worden uitgelegd dat niet kan worden geweigerd om aan een burger van de Unie die een opleiding in een gastlidstaat volgt en er daarnaast reële en daadwerkelijke arbeid in loondienst verricht, zodat hij in aanmerking komt voor de status van „werknemer” in de zin van artikel 45 VWEU, de aan onderdanen van die lidstaat toegekende studiefinanciering toe te kennen. Het staat aan de verwijzende rechter om het noodzakelijke feitelijke onderzoek te doen om vast te stellen of de arbeid in loondienst van verzoeker in het hoofdgeding voldoende is om die status te verkrijgen. De omstandigheid dat de betrokkene naar de gastlidstaat is gegaan met de hoofdbedoeling er zijn opleiding te volgen, is niet relevant voor het antwoord op de vraag of hij een „werknemer” in de zin van artikel 45 VWEU is, en dus op de vraag of hij overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap onder dezelfde voorwaarden als een onderdaan van de gastlidstaat recht heeft op die financiering.

(¹) PB C 109 van 14.4.2012.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 7 februari 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slowakije) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky/Slovenská sporiteľňa a.s.

(Zaak C-68/12) (¹)

(Begrip mededingingsregeling — Overeenkomst tussen verschillende banken — Concurrerende onderneming die op relevante markt illegaal actief zou zijn — Invloed — Geen)

(2013/C 114/27)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Verwerende partij: Slovenská sporiteľňa a.s.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Uitlegging van artikel 101, leden 1 en 3, VWEU — Begrip mededingingsregeling — Overeenkomst tussen verschillende banken om de rekening-courantovereenkomsten met een op het grondgebied van een andere lidstaat gevestigde concurrerende onderneming te ontbinden en niet te vernieuwen — Gevolgen voor de kwalificatie als onrechtmatige mededingingsregeling van de op het tijdstip van de sluiting van de overeenkomst niet vermelde omstandigheid dat de concurrerende onderneming illegaal actief was op de betrokken markt

Dictum

- 1) Artikel 101 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat de omstandigheid dat een onderneming die wordt benadeeld door een kartelovereenkomst die tot doel heeft de mededinging te beperken, op het tijdstip van de sluiting van die kartelovereenkomst illegaal actief zou zijn geweest op de betrokken markt, irrelevant is voor de vraag of die kartelovereenkomst een inbreuk op deze bepaling vormt.
- 2) Artikel 101, lid 1, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat voor de vaststelling dat er sprake is van een mededingingsbeperkende overeenkomst, een persoonlijke handelwijze van de statutaire vertegenwoordiger van een onderneming of diens persoonlijke toestemming in de vorm van een mandaat voor de handelwijze van een werknemer die aan een mededingingsbeperkende bijeenkomst heeft deelgenomen, niet moet worden bewezen.
- 3) Artikel 101, lid 3, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het slechts van toepassing is op een krachtens artikel 101, lid 1, VWEU verboden overeenkomst wanneer de onderneming die zich op deze bepaling beroept, het bewijs heeft geleverd dat is voldaan aan de in deze bepaling gestelde vier cumulatieve voorwaarden.

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.